

Sygn. akt: KIO 961/15

WYROK
z dnia 22 maja 2015 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Magdalena Rams

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **19 maja 2015 r.** w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu **8 maja 2015 r.** przez **wykonawcę TRADEX SYSTSEMS Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie**

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Uniwersytet Warszawski

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża odwołującego TRADEX SYSTSEMS Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i:

2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **TRADEX SYSTSEMS Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie** tytułem wpisu od odwołania;

2.2 zasądza od **wykonawcy TRADEX SYSTSEMS Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie** na rzecz zamawiającego Uniwersytetu Warszawskiego kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

1

Stosowanie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:

.....

2

Sygn. akt: KIO 961/15

UZASADNIENIE

W dniu 8 maja 2015 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło odwołanie wykonawcy TRADEX SYSTEMS Spółka z o.o. (dalej: „Odwołujący”) zarzucając zamawiającemu Uniwersytetowi Warszawskiemu (dalej: „Zamawiający”) naruszenie

1. Art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp polegające na bezpodstawnym i nieuzasadnionym unieważnieniu postępowania z uwagi na przekroczenie przez ofertę najkorzystniejszą kwoty, zamierzał na którą Zamawiający przeznaczyć sfinansowanie zamówienia, braku do jego pomimo zaistnienia przesłanek unieważnienia;
2. Art. 91 ust. 1 ustawy Pzp polegające na zaniechaniu czynności oceny i wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej; oraz innych przepisów wskazanych w treści odwołania.

W związku z podniesionymi zarzutami, Odwołujący wniósł o: (i) uwzględnienie odwołania; (ii)

nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności unieważnienia postępowania; (iii) nakazanie Zamawiającemu przeprowadzenia czynności badania i oceny ofert i w konsekwencji wybór oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej; (iv) przeprowadzenie dowodu z umowy o dofinansowanie dotyczącej postępowania przetargowego "Sprzedaż i dostarczenie klastra obliczeniowego wraz z transportem, montażem we wskazanym pomieszczeniu, konfiguracją, wdrożeniem 1 Instruktażem w ramach wyposażenia budynku CeNT I" w ramach projektu "Centrum Nowych Technologii 'Ochota' Uniwersytetu Warszawskiego" współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko (CeNT-361-2/2015), oraz zobowiązanie Zamawiającego do udostępnienia tej umowy.

W uzasadnieniu podniesionych zarzutów Odwołujący wskazał, że Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest "Sprzedaż i dostarczenie klastra obliczeniowego wraz z transportem, montażem we wskazanym pomieszczeniu, konfiguracją, wdrożeniem i instruktażem w ramach wyposażenia budynku

3

CeNT I" w ramach projektu "Centrum Nowych Technologii 'Ochota' Uniwersytetu Warszawskiego" współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko (CeNT-361-2/2015).

W dniu 28 kwietnia br. Odwołujący powziął informację o unieważnieniu postępowania z uwagi na to, iż oferta najkorzystniejsza przewyższa kwotę, którą Zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

Odwołujący wskazał, że przesłanki unieważnienia postępowania winny być interpretowane zawężająco z uwagi na wyjątkowy charakter tej instytucji. Wyrazem dbałości o pewność obrotu gospodarczego w systemie zamówień publicznych są również zapisy art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, który stanowi, iż naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych, określających przesłanki upoważniające do unieważnienia tego postępowania.

Odwołujący wskazał, że przed otwarciem ofert Zamawiający podał kwotę, którą zamierzał przeznaczyć na realizację przedmiotu zamówienia w wysokości 1.845.000,00 PLN. Do upływu terminu składania ofert oferty złożyło ośmiu Wykonawców. Ceny poszczególnych ofert kształtowały się następująco:

- 1 Zakład Systemów Komputerowych ZSK Sp. z o.o. 2 798 334,87 55
- 2 ADT GROUP Sp. z o.o. 4 394 359,00 45
- 3 COMTEGRA Sp. z o.o. 2 499 224,70 60
- 4 QUMAK S.A. 2 814 932,49 45
- 5 ATENDE S.A. 3 140 190,00 45
- 6 IT PROJEKT Sp. z o.o. 2 578 111,99 45
- 7 WĄSKO S.A. 2 647 400,34 45
- 8 TRADEX SYSTEMS Sp. z o.o. 2 550 379,17 45

Uwzględniając kryteria wyboru oferty najkorzystniejszej, określone w art. 9 § 1 SIWZ (str. 19), tj. (i) cena (C) 90% (waga 0,90); (ii) termin wykonania (T) 10% (waga 0,10) oferta Odwołującego na kwotę 2.550.379,17 PLN zł jest najkorzystniejsza spośród złożonych.

4

W ocenie Odwołującego w sytuacji kiedy Zamawiający realnie dysponuje środkami na sfinansowanie zamówienia, unieważnienie postępowania jest niedopuszczalne. W niniejszym przypadku Zamawiający ogłosił postępowanie w ramach projektu "Centrum Nowych Technologii "OCHOTA" Uniwersytetu Warszawskiego", który jest współfinansowany ze środków unijnych. Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko, lata 2007-2013, Priorytet XIII. Infrastruktura szkolnictwa wyższego, Działanie 13.1.

Odwołujący wskazał, że z danych dostępnych na stronie internetowej projektu wynika, że planowany, całkowity koszt realizacji projektu wynosi 285.999.630,47 zł, z czego maksymalna kwota dofinansowania ze środków Programu Infrastruktura i Środowisko wynosi 269.570.073,09 zł. Zamawiający w ramach projektu przewidział 54.964.145,28 zł na finansowanie sprzętu i wyposażenia oraz posiada rezerwę na nieprzewidziane wydatki w wysokości 662.032,86 zł.

Odwołujący podkreślił, że wszczynając postępowanie, Zamawiający dokonał analizy swoich potrzeb związanych z realizacją określonego celu w ramach projektu "Centrum Nowych Technologii 'Ochota' Uniwersytetu Warszawskiego", Tym samym, formułując opis przedmiotu zamówienia określił wszystkie niezbędne elementy rozwiązania, których zakup jest związany z poniesieniem określonych kosztów. W konsekwencji, w przypadku unieważnienia niniejszego postępowania i wszczęcia nowego postępowania, zakup rozwiązania realizującego określony, wymagany przez Zamawiającego cel, każdorazowo będzie się wiązał z poniesieniem kosztów w podobnej lub wyższej wysokości.

W ocenie Odwołującego brzmienie art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp nakazuje unieważnienie postępowania, jeżeli cena najkorzystniejszej oferty przewyższa kwotę, którą przeznaczono na sfinansowanie zamówienia, z zastrzeżeniem stanowiącym o uprawnieniu Zamawiającego do zwiększenia kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia, jeżeli deklarowana wcześniej kwota podczas sesji otwarcia ofert odbiega od ceny oferty najkorzystniejszej. Jak podkreśla Urząd Zamówień Publicznych w opinii pt. Kwota, jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, a obowiązek unieważnienia postępowania na podstawie art. 93 ust 1 pkt 4 ustawy Pzp, stwierdzić jednakże należy, że kwota, jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia nie musi być tożsama z kwotą, którą Zamawiający może przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. W toku postępowania może się bowiem okazać, że Zamawiający będzie w stanie przeznaczyć na realizację zamówienia kwotę wyższą od podanej przed otwarciem ofert. W konsekwencji, gdy cena najkorzystniejszej oferty jest

5

---

wyższa od kwoty, jaką Zamawiający przeznaczył na sfinansowanie zamówienia, Zamawiający może przeznaczyć na realizację zamówienia kwotę wyższą od podanej przed otwarciem ofert i udzielić zamówienia. Wówczas kwota, jaką Zamawiający przeznacza na udzielenie zamówienia będzie przekraczała kwotę określoną w art. 86 ust. 3 ustawy Pzp.

W ocenie Odwołującego Zamawiający w ramach własnych procedur winien rozważyć możliwość przeznaczenia wyższej kwoty na sfinansowanie zamówienia i dopiero kiedy dokonanie tego nie będzie możliwe lub celowe, zachodzi konieczność unieważnienia postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp.

Odwołujący podkreślił, że kluczową kwestią jest więc wnikliwa analiza celowości i zasadności zwiększenia środków na realizację zamówienia. W niniejszym przypadku kwota którą Zamawiający zamierzał przeznaczyć na realizację zamówienia rażąco odbiegała od kwot zaproponowanych w ofertach wykonawców. Przedmiotem zamówienia jest dostawa, co też jest istotne dla rozpatrywanej sprawy - ponieważ w łatwy sposób można wykazać i wycenić materialne składniki zamówienia. W ocenie Odwołującego niemożliwym jest uzyskanie zamówienia na poziomie szacowanym przez Zamawiającego, co wskazuje m.in. na brak należytej staranności przy ustaleniu szacunkowej wartości zamówienia.

Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z 16 stycznia 2013 r. (sygn. akt KIO 2926/12) stwierdziła, iż kwota podawana przy otwarciu ofert pełni rolę gwarancyjną, zapewniającą przejrzystość postępowania i chroniącą Interesy wykonawców przed arbitralnym i nieuzasadnionym unieważnieniem przez Zamawiającego postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp. W trakcie postępowania kwota środków znajdujących się w dyspozycji Zamawiającego może jednak ulec zmianie. W szczególności, po otwarciu ofert Zamawiający będzie mógł zwiększyć ilość środków przeznaczonych na sfinansowanie zamówienia, jeżeli deklarowana przez niego wcześniej kwota odbiega od ceny oferty najkorzystniejszej. Zamawiający należący do grona podmiotów sektora finansów publicznych może zwiększyć kwotę przeznaczoną na realizację zamówienia, tak aby była ona wyższa od ceny zawartej w ofercie najkorzystniejszej, w granicach 1 na zasadach określonych ustawą o finansach publicznych, o ile uzna to za uzasadnione i celowe, udzielając następnie zamówienia wykonawcy. Dopiero w sytuacji, gdy

dokonanie takich przeniesień nie jest możliwe lub celowe, a kwota, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia jest niższa od ceny najkorzystniejszej oferty, zachodzi konieczność unieważnienia postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy

6

Pzp (podobnie: wyrok SO w Warszawie z 23 kwietnia 2003 r., V Ca 79/04, KIO/UZP 107/08, KIO/UZP 87/08, UZP/ZO/O- 1226/07).

Odwołujący wskazał, że powyższe stanowisko potwierdza również wyrok KIO z 27 lutego 2012 r. (sygn. akt. KIO 218/12) zgodnie z którym przepis art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp nie obliguje Zamawiającego do unieważnienia postępowania w każdym przypadku, gdy cena najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Zgodnie z literalnym brzmieniem ww. przepisu, Zamawiający w takim przypadku ma możliwość przeanalizowania swego budżetu w celu stwierdzenia, czy istnieje możliwość zwiększenia kwoty finansowania do wartości umożliwiającej zawarcie umowy z wybranym wykonawcą.

Również Sąd Okręgowy w Katowicach zaprezentował podobne stanowisko w wyroku z 12 kwietnia 2007 r. (sygn. akt II Ca 141/07). Sąd uznał, iż w przypadkach, w których Zamawiający w okresie związania ofertą ma możliwość zwiększenia kwoty podanej przed otwarciem ofert na realizację danego zamówienia, a cena oferty najkorzystniejszej przewyższa kwotę, którą Zamawiający przewidział na realizację zamówienia, nie jest

Odwołujący podkreślił, że art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp wprost dopuszcza możliwość zwiększenia przez Zamawiającego kwoty, którą zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, do ceny wynikającej z oferty najkorzystniejszej. Nawet więcej - przez konstrukcję zapisu przesłanka unieważnienia postępowania ma charakter warunkowy - jeżeli Zamawiający może zwiększyć kwotę na sfinansowanie, unieważnienie postępowania nie jest możliwe.

Odwołujący wskazał, że wyjątkowy charakter instytucji unieważnienia postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego powinien zawsze być rozpatrywany w kontekście celowości realizowanego zamówienia publicznego, zwłaszcza w sytuacji, gdy złożona oferta jest ofertą ważną, gwarantującą rzetelne i należyte wykonanie zamówienia publicznego.

W ocenie Odwołującego, jeżeli Zamawiający dysponuje środkami, które gwarantują możliwość sfinansowania zamówienia, to podjęcie decyzji o unieważnieniu postępowania jest nieuprawnione. Zamawiający posiadając zawartą w dniu 8 lipca 2009 r. umowę na dofinansowanie projektu UDA - POIS.13.01 - 016/08 - 00 dysponuje środkami, które mogą zwiększyć kwotę na sfinansowanie zamówienia, szczególnie w przypadku, gdy ewidentnym jest

7

---

zaoferowanie przez Wykonawców realnych, rynkowych wartości. Wobec powyższego nie zachodzi przesłanka unieważnienia postępowania z art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp.

Izba ustaliła co następuje:

Izba postanowiła dopuścić w poczet materiału dowodowego następujące dokumenty: (i) specyfikację istotnych warunków zamówienia oraz ogłoszenie o zamówienie na okoliczność ustalenia przedmiotu zamówienia; (ii) protokół postępowania przetargowego na okoliczność ustalenia przebiegu postępowania przetargowego; (iii) pismo Zamawiającego z dnia 28 kwietnia 2015 r. oraz protokół z posiedzenia Komisji z Przetargowej z dnia 28 kwietnia 2015 r. na okoliczność ustalenia wyniku postępowania przetargowego; (iv) umowę o dofinansowanie z dnia 12 lutego 2010 r. (dalej „Umowa o dofinansowanie”) na okoliczność wykazania, iż Zamawiający może zwiększyć środki na realizację zamówienia; (v) oświadczenie Centrum Nowych Technologii Uniwersytet Warszawski z dnia 15 maja 2015 r. na okoliczność wykazania, że Zamawiający nie może zwiększyć środków finansowych na realizację zamówienia.

Na podstawie powyższych dokumentów Izba ustaliła, że Zamawiający prowadzi postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego o udzielenie zamówienia publicznego pn. Sprzedaż i

dostarczenie kstra obliczeniowego wraz z transportem, montażem we wskazanych pomieszczeniu, konfiguracją, wdrożeniem i instruktażem w ramach wyposażenia budynku CeNT1.

Zgodnie z protokołem postępowania przetargowego kwota, jaką Zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia wyniosła 1.845.000,00 brutto.

Przed upływem terminu składania ofert następujący wykonawcy złożyli oferty, oferując następujące ceny i terminy wykonania zamówienia:

1. Zakład Systemów Komputerowych ZSK Sp. z o.o. 2 798 334,87 55
2. ADT GROUP Sp. z o.o. 4 394 359,00 45
3. COMTEGRA Sp. z.o.o. 2 499 224,70 60
4. QUMAK S.A. 2 814 932,49 45
5. ATENDE S.A. 3 140 190,00 45
6. IT PROJEKT Sp. z o.o. 2 578 111,99 45

8

---

7. WĄSKO S.A. 2 647 400,34 45
8. TRADEX SYSTEMS Sp. z o.o. 2 550 379,17 45

Izba zważyła co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp stanowi, że Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, jeżeli cena najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny najkorzystniejszej oferty. Spór pomiędzy stronami dotyczył interpretacji powyższej regulacji. Izba podziela w całości stanowisko zaprezentowane przez Zamawiającego.

Wskazać należy po pierwsze, że w niniejszej sprawie ceny zaoferowane przez wszystkich wykonawców, którzy złożyli oferty na realizację zamówienia przewyższają kwotę, jaką Zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Okoliczności ta była bezsporna pomiędzy stronami. Odwołujący podnosił natomiast, że Zamawiający dysponuje dodatkowymi środkami na sfinansowanie zamówienia, a w konsekwencji unieważnienie postępowania było niedopuszczalne. Wskazał ponadto, że kwota, którą Zamawiający zamierzał przeznaczyć na realizację zamówienia rażąco odbiegała od wartości rynkowej zamówienia. Oba twierdzenia uznać należy za nietrafne, a co więcej nieudowodnione, zaś zaprezentowana przez Odwołującego interpretacja art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp nie zasługuje na uwzględnienie.

Art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp statuuje obowiązek unieważnienia postępowania przez Zamawiającego, jeżeli nie może on zwiększyć środków finansowych na realizację zamówienia. Obowiązek ten odpada jedynie wówczas, gdy zamawiający może w ramach swoich możliwości finansowych zwiększyć kwotę, którą uprzednio zagwarantował na to konkretne zamówienie, a ocenę tych możliwości należy przypisać zamawiającemu. Jedynie bowiem zamawiający jest w stanie (będąc za to odpowiedzialnym), znając całość zaplanowanych przez siebie zadań i stan ich realizacji, zweryfikować możliwy do udźwignięcia poziom środków finansowych (zwiększenie środków finansowych) pozwalających na realizację konkretnego zamówienia, zaś ingerencja Odwołującego ponad kwotę zagwarantowaną (podaną jako kwota, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia) w skrajnym przypadku doprowadziłaby do

9

---

bezpownego zastępowania Zamawiającego w realizacji jego ustawowych zadań bez przejęcia przez podmiot ingerujący odpowiedzialności za zadania i budżet Zamawiającego.

Konstrukcja i treść art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp - według oceny Izby - nie nakłada na Zamawiającego bezwzględnego obowiązku zwiększenia brakującej kwoty dofinansowania, lecz daje Zamawiającemu uprawnienie do poszukiwania dodatkowych środków finansowych. W

konsekwencji bezpodstawnym jest oczekiwanie, że Zamawiający będzie udowadniał, że jego możliwości finansowe nie pozwalają na zwiększenie środków finansowych. Nie znajduje bowiem oparcia w przepisach badanie budżetu zamawiającego, nakazywanie dokonania mu jakichkolwiek przesunięć w budżecie, dokonania jednych zakupów kosztem drugich albo nakazywania wydania na dane zamówienie kwoty, którą zamierzał wydać na inne zamówienie. Tym samym żądanie Odwołującego, aby Zamawiający wykazał podczas postępowania odwoławczego, iż nie ma dodatkowych środków na realizację zamówienia nie ma żadnego oparcia w przepisach ustawy Pzp.

W ocenie Izby z treści art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp nie sposób wywieść jakichkolwiek podstaw prawnych, które pozwalałyby na zobowiązanie Zamawiającego, do zwiększenia środków na sfinansowanie zamówienia. To Zamawiający, nie wykonawca, ponosi wyłączną odpowiedzialność za gospodarowanie środkami publicznymi w sposób celowy i oszczędny i skoro według jego oceny nie ma obecnie możliwości zwiększenia środków na realizację zamówienia, to nie można mu robić z tego powodu zarzut. Stanowisko Izby potwierdza także opinia Urzędu Zamówień Publicznych, na którą powołuje się sam Odwołujący. W opinii tej wskazano, że zwiększenie przez Zamawiającego kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia możliwe jest w przypadku, gdy Zamawiający uzna, że zwiększenie tej kwoty jest uzasadnione i celowe. Z opinii tej jednoznacznie wynika więc, że ocena, czy zwiększenie kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia jest celowe i uzasadnione, w całości należy do Zamawiającego.

Izba nie podziela stanowiska Odwołującego, że Zamawiający ma obowiązek zwiększenia środków na sfinansowanie zamówienia, jeśli są one w jego dyspozycji. Takie zwiększenie środków musi być celowe i zasadne, zaś ocena tych elementów należy do Zamawiającego. Wskazać ponadto należy, że Odwołujący nie wykazał Izbie, że Zamawiający ma dodatkowe, zabezpieczone środki, jakie może przeznaczyć na realizację zamówienia. Z żadnego zapisu Umowy o dofinansowanie nie wynika, aby Zamawiający dysponował większą kwotą na realizacji

---

tego konkretnego zamówienia. Przedłożona umowa potwierdza jedynie, że Zamawiający przewidział 54.964.145,28 zł na finansowanie sprzętu i wyposażenia w ramach realizowanego projektu oraz, że posiada rezerwę na nieprzewidziane wydatki w wysokości 662.032,86 zł. Nie stanowi to dowodu jednak na to, że Zamawiający ma zabezpieczone dodatkowe środki na sfinansowanie przedmiotowego zamówienia. Z przywołanego przez Odwołującego Harmonogramu Realizacji Projektu również nie wynika, że Zamawiający ma do dyspozycji dodatkowe środki, które może przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. W przywołanej pozycji nr 33 Harmonogramu mowa jest o sprzęcie i wyposażeniu budynku, w tym aparatury i wyposażenia laboratoriów, wyposażeniu pokoi i sal dydaktycznych oraz sprzęcie komputerowym. Brak jest jednak wyodrębnienia określonej kwoty na sfinansowanie omawianego przedmiotu zamówienia. Podkreślenia również wymaga, że nawet gdyby Zamawiający dysponował wolnymi środkami, to nie ma obowiązku zwiększać kwoty na realizację zamówienia. Taka decyzja musi być zasadna i celowa, a oceny takiej dokonuje Zamawiający. Nie można bowiem wymagać od Zamawiającego przepłacania za wykonanie zamówienia powyżej realnej wartości rynkowej.

Twierdzenie Odwołującego, iż kwota, którą Zamawiający zamierzał przeznaczyć na realizację zamówienia rażąco odbiegała od wartości rynkowej zamówienia również nie zostało w żaden sposób udowodnione. Składanie ofert z cenami powyżej budżetu zamawiającego jest zjawiskiem częstym w zamówieniach publicznych i w samo w sobie nie stanowi potwierdzenia, że kwota jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia jest poniżej wartości rynkowej i w związku z tym winien on zwiększyć środki na realizację zamówienia. Przyjęcie takiego automatyzmu rodzi po stronie Zamawiającego ryzyko gospodarowania środkami publicznymi w sposób niecelowy i niezasadny. Zakończenie postępowanie poprzez wybór oferty nie jest celem samym w sobie, oderwanym od zasad gospodarowania środkami publicznymi. Celem Zamawiającego winna być realizacją zamówienia za możliwie najniższą cenę przy zachowaniu wymaganych standardów. Stanowisko zaś Odwołującego zmierza do wymuszeniu na Zamawiającym dokonania wyboru jego oferty bez przywołania jakichkolwiek dowodów na wykazanie, że nie ma możliwości zrealizowania zamówienia po cenie jaką oferuje Zamawiający.

Wskazać również należy, że zarzut podnoszony podczas rozprawy przez pełnomocnika Odwołującego o braku wywiązania się przez Zamawiającego z obowiązku podania uzasadnienia faktycznego decyzji o unieważnieniu postępowania Izba uznała za zarzut spóźniony i wykraczający poza granice zarzutów podniesionych w treści odwołania. Odwołujący

11

---

w treści odwołania odwołała się wyłącznie do naruszania art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp wskazując, iż Zamawiający niezasadnie unieważnił postępowanie, gdyż posiada dodatkowe środki na sfinansowanie zamówienia. Odwołujący w żadnej części pisma procesowego nie kwestionował i nie zarzucił Zamawiającemu braku podania w decyzji o unieważnieniu postępowania podstawy faktycznej swojej decyzji. W konsekwencji Izba pozostawiła powyższy zarzut bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe Izba orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący: .....

12